

de vedkommende ere døde. Der er ingen Anledning for mig til at omtale disse 7 Forslag nærmere.

Ændringsforslagene til § 26 V. ere alle stillede af det socialdemokratiske Mindretal og gaa ud paa at stryge alle Posterne paa § 26 V., saa at der gøres rent Bord, men det er jo det sædvanlige, og jeg antager ikke, der hverken nu eller senere vil være nogen Anledning for mig til at omtale dem. Derimod skal jeg gøre nogle Bemærkninger om de Samraad, der have været afholdte, og da navnlig et Par af dem.

Men forinden vil jeg gerne sige et Par Ord om den almindelige Oplysnings-skrivelse om Indkøb af Heste til Hæren. I Betænkningen findes under Nr. 171 en Oversigt over, hvor mange Heste der er indkøbt i Aaret 1905—06, nemlig 422 Heste, hvoraf 313 ere indkøbte her i Landet og 109 i Udlandet. Jeg gør opmærksom derpaa, fordi jeg ved mig i Overensstemmelse baade med Udvalget og med i hvert Fald Tingets Flertal, naar jeg bringer Ministeren en Tak, fordi det er lykkedes at naa saa vidt med at indkøbe de til Brug ved Hæren bestemte Heste her i Landet. Det har Gang paa Gang baade under Tingets og under Finansudvalgets Forhandlinger været fremhævet, at man maatte naa til i hvert Fald saa godt som udelukkende at tilfredsstille Hærens Behov af Heste ved Indkøb af Heste her i Landet. Endnu er man jo ikke naaet længere end til, at der sidste Aar er købt 313 her i Landet, men det betyder dog en stor Fremgang fra Forholdet for 5 Aar siden, idet der i 1901—02 indkøbtes 244 Heste i Udlandet og kun 163 her i Landet. Nu er Forholdet altsaa mere end vendt om: 109 mod 313. Af Skrivelsen vil man se, at de indenlandske Heste ere lidt billigere end de udenlandske, idet de første i Gennemsnit koste 704 Kr. 35 Øre, medens de sidste gennemsnitlig have kostet 761 Kr. 64 Øre. Dertil kommer, at Omkostningerne ved Indkøb af Heste her i Landet ere mindre, nemlig gennemsnitlig ca. 35 Kr. pr. Hest, medens de pr. Hest, købt i Udlandet, gennemsnitlig ere 70 Kr., altsaa omtrent dobbelt saa store. I saa Henseende er Udvalget og vel ogsaa hele Tinget meget tilfreds med, at man er naaet saa vidt frem med at købe Heste her i Landet.

I Skrivelsen omtales imidlertid ogsaa et andet Forhold, som ganske vist ikke er nyt, men som jeg finder Anledning til at sige et Par Ord om. Det er den saa-

kaldte Opdrætning af Heste, væsentligt Rideheste, til Brug for Hæren, paa de saakaldte Remontedepoter. Det vil ses af Skrivelsen, at der i 1905—06 har været købt 83 saakaldte overtallige, treaarige Heste, der saa have været et Aar paa dette Remontedepot, og det fremgaar af Skrivelsen, at det har været en ret kostbar Historie. Det er i og for sig slet ikke noget nyt, jeg har blot ikke omtalt det tidligere, men jeg har Lyst til for en Gangs Skyld at henlede Opmærksomheden derpaa, da det temmelig sikkert er værd at overveje, om man skal fortsætte dermed. De treaarige Heste have selvfølgelig gennemsnitlig kostet lidt mindre end de fireaarige. De have kostet godt 600 Kr. gennemsnitlig, men saa har Opholdet paa Remontedepotet kostet 335 Kr. og 90 Øre for hver Hest, og saa er man ganske vist kommen op paa ca. 1,000 Kr. for de fireaarige Heste, vi paa den Maade have faaet at indsætte i Hæren, og det turde være tvivlsomt, om de Heste ere saa meget bedre, holde saa meget længere og gøre saa meget mere Nytte, at det svarer til Fordyrelsen ved Opholdet paa Remontedepotet. Jeg har saa meget mere Foranledning til at gøre disse Bemærkninger om det noget tvivlsomme i at indkøbe treaarige Heste til Opdrætning i et Aar paa Remontedepotet, som man i Aar er gaaet noget videre og har købt godt 100 Heste til Anbringelse paa Remontedepotet. Det er ikke en Overskridelse af, hvad der har været Forudsætningen; thi man er i sin Tid gaaet med til, at der maatte indkøbes 100 saadanne Remonter, men jeg mener, at der er al Grund til at overveje, om man skal fortsætte paa denne Maade.

Jeg gaar derefter over til at omtale Samraadene. Det første, det, som er nævnt allerførst under § 22, er Samraadet under Nr. 169 i Betænkningen. Det deler sig i Virkeligheden i to Dele, idet det, som det vil ses af Betænkningen, først gaar ud paa at meddele, at der i Udvalget har været søgt Oplysning om de i 1906 foretagne Forfremmelser udenfor Aldersordenen, og hvor mange der ved hver Forfremmelse af Befalingsmænd ved Hæren er forbigaaet. Dernæst er der søgt Oplysning om, paa hvilke Indberetninger fra Hærens Generaler og den afdøde Direktør det nuværende Forfremmelsessystem begrundes. Efter at have læst dette i Betænkningen ville ærede Medlemmer, hvad de vel ogsaa kunde i Forvejen, let huske og forstaa, at det i Virkeligheden er en Reminiscens fra Forhandlin-